

HOLDING

(O filmu Tomislava Radića)

URadićevu filmu humor je delikatno doziran, nenametljiv, bez ishitrenih gegova, bez štosova i viceva. Za razliku od većine komedija, pa i nekih naših slavni i razvikanih – gdje često prizemna, ili čak vulgarna komika ne samo podilazi niskom ukusu, nego i odvlači glumce u diletantizam i šmiru – Radićev je humor, usudio bih se reći, intelektualan, ili, recimo suptilan. S profinjenim osjećajem za mjeru, pa zato i djeluje tako spontano i životno. Gotovo dokumentarno.

Mislim da općenito u Radićevu filmskom prozedu ima elemenata, ili prizraka, to jest privida dokumentarističkoga, upravo zato što mu filmovi nisu preigrani i prerežirani, što su suzdržano fikcionalni i što su već u osnovi konstrukcijski odmjereni i skladni. A posebno pak tema *Holdinga*, zapravo i nije neka infernalna, spektakularna, niti uopće izrazito iznimna i neočekivana društvena deformacija. Naprotiv, gotovo je neizbježiva, ali i teško ispravljiva u zajednici koja iz korijena mijenja svoj sustav. Pa bi zato oštra i žestoka satira bila deplasirana, i potpuno je dostatna radićevska tiha ironija. Jer ne postoji uzorni krivac. Ovoj sredini dovoljno je obično, vjerno, ravno zrcalo, koje ne deformira. Samorodna komika imanentna joj je već i u samome vjernom odrazu. Cijela impostacija događaja, odnosa, situacija i svih lica – u osnovi je koliko sumorna toliko i humorna, i opravdano je što autor tu toliko stvarnu sliku naziva komedijom. Jer to je fragment balzakovske ljudske komedije, tek neznatno swiftovski pomaknut. Vidi se to lijepo i po reakciji gledatelja... nažalost malobrojnih. Ali ta malobrojnost također dopunjava opću komedijsku sliku.

(2001)